

Na lokalitetu Mesihovina u blizini Duvna u utorak (14. marta 2018.) u rad je puštena prva vjetroelektrana u Bosni i Hercegovini. Radi se o projektu organizacije naziva Elektroprivreda Hrvatske zajednice Herceg-Bosne pokrenutog još davne 2004. godine, a u okviru kojeg su vršena mjerenja jačine vjetra na deset lokacija, među kojima su kao perspektivne odabrane tri, dok je prioritet dobio lokalitet Mesihovina u općini Tomislavgrad. Kako je za AlJazeera kazao voditelj inženjerskih radova Dalibor Marinčić, za ovu VE trebalo je osigurati više od 330 suglasnosti, dozvola i drugih odobrenja, čak 150 dokumenata poput raznih studija i izvedbenih programa i uložiti čak 14 godina inženjerskog rada. Sama izgradnja koštala je 8 puta više od godišnje produkcije struje, odnosno 82 milijuna eura od čega je najveći dio, 72 milijuna, u obliku kredita, uložila Njemačka državna banka za razvoj. Povrat investicija očekuje se za 15 godina. Turbine su dakako uvozne i izradio ih je Siemens, iako se svega nekoliko kilometara zračne linije dalje nalazi domaća firma koja se pokušava probiti s proizvodnjom baš vjetroturbina.

VE Mesihovina ima 22 vjetroatagregata ukupno instalirane snage 50,6 MW i godišnje proizvodnje od oko 165,17 Gwh, odnosno 10 % od ukupne proizvodnje u energetske sustavu EPHZHB. Uz prosječnu potrošnju kućanstva od 6000 kilovat sati godišnje, VE Mesihovina može opskrbiti električnom energijom oko 27.500 kućanstava.

Umjesto politike, politički PR

Izgradnja ove vjetroelektrane svakako je važna stvar za Bosnu i Hercegovinu, međutim, ne treba se zavesti ovim uspjehom kao primjerom koji će pokrenuti nove obrasce djelovanja. Političari koji su otvarali vjetroelektranu još su jednom demonstrirali kratkovidnost vlastitih politika.

Vjetroelektranu je u pogon pustila Borjana Krišto, predsjedavajuća Parlamentarne skupštine BiH koja je 2010. godine položila kamen temeljac za izgradnju VE Mesihovina. Režući crvenu vrpцу održala je prigodan govor:

“Krajem septembra 2010. godine stajala sam ovdje s mnogima od vas i položila kamen temeljac. Mnogi su tada govorili da se radi o predizbornim potezima HDZ-a, kao što to i danas govore za prekategoriizaciju graničnih prijelaza i neke zakone koje predlažemo, a to su naši programski ciljevi”, kazala je, te potom zaključila: “Neki će reći da se puno vremena izgubilo, istina je da je prošlo nešto više od sedam godina, ali uzimajući u obzir to da se izgubio jedan mandat kad su neki drugi odlučivali u ime hrvatskog naroda, smatram da je ovo veliki dan za sve nas. Ovako pokazujemo i da je Kanton 10, a i Bosna i Hercegovina siguran prostor za plasman stranih investicija”.

Dok se njezinog govora ne bi postidila nijedna predizborna kampanja, o energetske politici, o očuvanju okoliša, o cijeni struje za kućanstva i drugim relevantnim temama u ovim

pitanjima, Kritšo dakako nije rekla ni riječi. Diskurs o privlačenju stranih investicija već godinama ne rezultira željenim ekonomskim pomacima, radi se tek o kečfrejzu bh.političara. Istovremeno, zanemaruje se činjenica da strani kapital umjesto lokalnim proizvođačima prednost daje stranima, poput Siemensu. Osim vraćanja kredita i HDZ-ovske samohvale, lokalno bh. stanovništvo dobit će tek istu cijenu struje prikazanu kao “ne brinite, neće struja poskupiti, a možda će i pojeftiniti”.

Izvor: bilten.org